

je trajala 8 ur in je govorilo 9 govornikov o proračunskem provizorju. Posl. Tomaček (soc. dem.) je govoril o vsem mogočem, kar bi bilo dobro za Čehe. Posl. Kolovrat (nemški agrarec) se je popeljal najprej za avstro-ogrske banko. Ogri potrebujejo iz te banke veliko več kredita nego mi. Vsaled tega se je moralo obresti zvišati in te zvišane obresti plačuje avstrijska industrija ter trgovstvo. Vlada mora napraviti enkrat mejo med našimi in ogrskimi interesi. Govoril je še nadalj v izbornih besedah o vsem tem, kar je za avstrijske kmete škodljivega v pogodbi. — Posl. Lewicki (Rusin) je razjasnil razmerje Rusinov k vladi in zbornici. Po govoru poslanca iz češkega voditelja Kramarja, med katerim je prišlo do raznih medključev, govoril je še češki agrarec Prašek glede kmetijskih potrebščin. Potem je govoril posl. Malik in omenil potrebo zgradbe novega poslopja v Lipnici, nadalje državnega mosta čez dravo v Mariboru in končno se je pečal z gonjo proti „Štajercu“. (Glej članek v današnjih „Novicah“). Po nekaterih manjših govorih je predsednik sejo zaključil. — 17. seja je prinesla razne govore, ki so se pečali z narodnim vprašanjem. Zanimiv pa je bil govor češkega učenjaka prof. Masaryka. Posebno ojstro je napadel Mesaryk klerikalce, ki delajo, kakor da bi imeli patent na krščanstvo. To je le „gostilniško krščanstvo“! — V 18. seji se je dokončala razprava proračunskega provizorja v drugem in tretjem branju. Zanimiv je bil v razpravi 3 ure trajajoči govor soc. dem. Schuhmeierja. Potrebščine države so narastle 6 krat, število prebivalstva pa se je le podvojilo. Kaj da država delavnemu ljudstvu za velikanska bremena, ki mu jih nalaga? Orožnika, davkarja, vojaka in eksekutarja. Za vojaštvo plača država 339 milijonov, za šolo pa le 6! Država bi morala prevzeti ljudsko šolo itd. Med govorom posl. Padour je prišlo do burnih prizorov. Posl. Myslivec je opsoval agrarce za besedo „špicaljni“. Ti so ga napadli; čulo se je klice „pes“, „svinja“ itd. in kmalu bi se stopili. Pri glasovanju se je sprejel proračunski provizorij z veliko večino. — 19. seja. Na tej seji se je vršila končna volitev predsedstva. Seja je razpravljala potem o načrtu glede trgovskih razmer s Turčijo, ki se je tudi sprejel. Nadalje se je še razpravljalo o kovanju 100 kronskih zlatov.

Podaljšanje trozveze. Kakor znano, stoji avstro-ogrska država v tesni politični zvezi z Nemčijo in Italijo. Ta „trozveza“ (Dreibund) trajala zdaj že 30 let in je pač velikanskega pomena, ker je jamstvo za evropski mir. Zdaj se je ta zopet ponovila in to do 8. junija 1914. **Kmetijski shod avstrijskih planinskih dežel** se bode vršil tudi letos in to v prvi polovici meseca septembra v enem mestu Štajerske. Obdrževalo se bode zlasti glede servitutov in vprašanja kmetijskih poslov.

Srbske domišljije. Vodja agrarne centrale vitez Hohenblum piše: Telegram od 17. t. m. iz Belegrada poroča, da sta se Avstro-Ogrska in Srbka glede živinskega vprašanja sporazumeli in to na sledeči podlagi: Avstro-Ogrska je baje dovolila uvoz 30 milijonov kil svinjskega mesa iz Srbije in to vkljub temu, da vlada na Srbskem skoraj nepretrgano svinjska kuga ter vranični prisad (Milzbrand), vsled katerega je umrlo tudi prinas v zadnjem času toliko ljudi. Baje sta se obe državi tudi glede uvoza goveje živine sporazumeli. Ne vemo, ali je to vse resnica. Ali na vsak način so to predrzne želje gospodov Srbov, ki se ne bodo uresničile. Ako bi agrarna zveza državnozborskih poslancev, ki šteje danes 263 mož, tako pogodbo sprejela, potem ne velja nič. Naše kmetijstvo in gozdarstvo stavi tako visoke nade na agrarno gibanje in upajmo, da se te nade uresničijo. Balkanske dežele naj obdržijo svoje okuženo meso same.

Odstavljeni cesar. Odkar je končala rusko-japonska vojna, pridobivali so si Japonci vedno večji vpliv v Koreji. Prvi japonski uradnik v Koreji je marki Ito. V imenu svoje vlade je ta že novembra meseca lanskega leta zahteval od korejskega cesarja Yi Hōng razne politične spremembe, ki bi pokopale zadnje ostanke neodvisnosti korejskega cesarstva. Yi Hōng se je branil to pogodbo podpisati. Zdaj so ga Japonci odstavili od vlade in nadomestili z drugim „cesarjem“, ki bode seveda ravnotako le igračka v

roki japonske vlade. V glavnem korejskem mestu Sōul je prišlo vsled tega do hudih bojov in je bilo tudi precej oseb pobitih. Ali dolej so ostali Japonci zmagovalci.

Dopisi.

Žusem. Pretekli četrtek je visel zopet plakat na vhodu v fabriko kopitov v Loki; plakat je zopet oznanjeval pikantne dogodbe industrijske učiteljice gospe Rošker in župnika Šebatovega Tonata ter učiteljice Karle. Nadučitelj Rošker, znani požiralec Nemcev in sovražnik nemščine, rabil je pač nemški jezik, ko je prošil za orožnike, da se odstrani usodopolni plakat. Imel je celo izbero finih žag in tako se mu je posrečilo, da odstrani plakat. Menda ga bode shranil v svoji sobi, kajti plakat je pač v čast njegovemu prijatelju župniku in sploh učiteljstvu. Kot storila se je obdolžilo preje nekega mladega, ponižnega delavca in se je poklicalo istega tudi pred sodnijo; ali tam se mu ni moglo ničesar dokazati. Prejšnja šolska služabnica Zofija Tašker je našla svoj čas pismo, ki ga je pisal Šebatov Tona učiteljici in ki je imelo prav čudno vsebino, ter je stvar razglasila. Tožil jo vkljub temu nikdo ni. Čudno to — ali pa se gospoda dokaza resnice boji! Se pa besed nadučitelju Roškarju! V času vašega tukajšnjega bivanja postalo je vse kmetstvo prebivalstvo vam nasprotno, inteligentni prebivalci pa vas sploh ne marajo. Uspehi vašega delovanja kot učitelj so presneto mali. Kaj vas torej drži v našem kraju? Ali pozabite vedno na dogodke glede punci punci? Sicer dobivate zdaj v fabriki poceni les, odkar se vam ne pusti dražje nabirati. Res, glede dobave lesa ste celi modrijan. Ali ste nadalje pozabili, kako so bili ljudje razburjeni, ko vas je Šebatov Tona pri zadnjih občinskih volitvah za kandidata proglasil? Celo najbolj zaslepljeni farški podrepani so se temu uprli. Kaj vas torej drži tukaj? Glejte, da se izgubite od nas. Mi vam privoščimo, da avanzirate, kajti z vašim avanziranjem se bodo menda — škandali v naši občini nehali.

Šentilj pri Špilfeldu. Celo malo kedaj prinese naš ljubi „Štajerc“ od našega kraja kateri glas. In zakaj? Ljudje so pri St. Ilju od mnogih prvaško-klerikalnih potepačev tako našnunti, da je strah. Imamo sicer nemško šolo, svojo pošteno krčmo, „vorschulkaso“, bukvarno i. t. d. A klerikalni agitatorji odvrčajo svoje in tudi naše ljudi od vsega, kar ni klerikalno. Najhušji agitator ki po dnevi in po noči nima božjega miru, je naš kaplan Jaka. Če so kje katere volitve, hitro teče okoli po bregih in dolinah za volitvami, ko lisica za kurami. Ni torej čudno, da se v naši fari volitve ne vršijo boljše! Ta kaplan pa pri svojem letanju tudi ne pozabi na zaljubljena svoja dekleta, ki jih ima celi „pantelec“. Fajmoštri pravi doma, da gre samo agitator poleg tega pa ga srce zaljubljeno vleče le tudi k „pridnim“ deklinam. Bomo ti še enkrat posvetili, da se ti bo zasvetilo; veš Jakec? Drugi takšni nemirneži je tisti dolgopeti fantalin v Sevnici. On je še-le zdvijan, kadar so kje volitve ali kaj takega. Zadujič je ta fant Roškarja, znanega „paradekmeta“ pozidigoval v nebesa, a o našem Senekovitchu je trosil toliko laži, da je bilo strah. To cloveče, ki sliši na ime Žebot, tuhta s kaplanom in trebušastim fajmoštom dopise v klerikalne cunje „Gospodarja“, „Fihposa“ itd. Tam čveka in laže take reči, da se vsakemu našemu poštenjaku studijo. Po nedeljah, ko pridere v Šentilj, leti naprej na pošto, kjer kraljuje tisti šalvi Jaka, ki mu bomo tudi skoro pokazali, kaj se pravi na cesarski pošti nemški jezik zametavati. Tam nabaše ta fant celo grmado klerikalnih časnikov; s temi pa teče po fari od hiše do hiše. — On je tudi tisti ki hodi z kaplanom Korošcem v Mariboru okoli pridigovati na klerikalne shode. Rad se počista, da je še celo „spodnje Štajersko“ videl in pridigal edino zveličavne klerikalne prvaške resnice. Vendar posebne sreče pa nima pri svojih pridigah in romanju, ker nobena boljša deklina v drugih krajih ga ne mara; drugače bi on ne zija in se ne drl tako na vse pretege za domačimi šentiljskimi deklinami. Postal je zaljubljen ta kaplan, zaljubljen do ušes. Poleg teh dveh je že posebno nadut novopečeni predstojnik Tolar. On

se v časih hlini proti našim kakor lisica, a mi ga dobro poznamo. Veš Tolar, ali Taler, dolgo ne boš več naš „rihtar“, to ti povemo za vsake smate (troje ušese). Letos si naši klerikalci upajo pripraviti tako „Sokolako menažerijo“ in lani, ker je lani Celcerjov petelin na kupi gnj prepeval, da je veselica slabo izpala in da imeli klerikalci več dolga kot dobička. Drugi krat bomo pa v Štajercu posvetili malo boljše fajmoštru; pa tudi poštnemu Jakecu in klerikalnemu mesarju Celcerju in še drugim, ki za služijo. Srečno!

St. Ema pri Pristovi. Komi Anton Faja je bil v zadnem času s Pristovskimi fanti v veliki jezi; zato je tudi zmerom svoj samokres sboj nosil. Ker tega ni bil navajen, in se je dne 15. v žnjim v gostilni Vehovarja igral in ker je mislil da to se ne sproži lahko, je poskušal. Revolver počil in zadene 8 letno hčerko Zofij Vehovar v glavo, tako da je sirota v 2 urah umrla. Stariši strašno žalujejo, tudi cela fara in dalj okoli, ker je dekle kot zelo prijazno in pridno znano bilo. Komi je bil sicer takoj ponudil orožnikov odgnan, sodnija ga je pa že drugi dan spustila. 6 tednov poprej se je skom ednaki slučaj zgodil. 15 letni Zolger je fantu Drogeniku eno pistolo hotel prodati. Pistola se ni ročna sprožila in na enkrat se pa sproži in zadene Drogenika v lici. Ta je bil težko ranjen in se mu bode svoje žive dni rana na lico poznala. Orožnega lista ni nobeden imel. Bi bilo jako dobro, če bi se takšni fantalini zavoljo nošnje samokresov kontrolirali, ameli, česar pa postava ne dopusti. Seveda te se kakšna nesreča zgodi, je že prepozno.

Iz Leskovca. (Najnovejše novice o župniku Kralju in njegovi Mici.) Sedaj ko je minila srbima je začel naš fajmošter spet hoditi po svojih starih grešnih potih; ko smo ga v zadnjih dopisih malo opisali in mu njegove grehe in slabosti na dan prinesli ter mu tudi obljubili, da še imamo dovolj gradiva za njega, se je možakar res malo poboljšal, pa žali Bog, to je trajalo samo par tednov pred sv. birmo. T čas je služil vsak dan sv. mašo ob določeni uri in tudi druge svoje dolžnosti je v redu opravljaj, tudi svojo Mico redkeje obiskoval; misliti smo toraj, da se je res popolnoma poboljšal, pa smo se grozno varali. Komaj so-mil. gosp. knežoskof odmaknili pete od nas, postal je naš fajmošter spet stari grešnik, kakor je bil poprej in še večji. Naš fajmošter oznani navadno da se bodo sv. maše služile po tednu ob 6. uri, sedaj pa ga pogledimo kdaj je pri njem šesta ura. Ljudje pridejo navadno o omenjeni uri t. j. ob šestih, seveda fajmošter še takrat sladi spi, ljudje čakajo do 7. ure v časih se imajo čas dalje, so prišli slušaji celo do 7 1/2 ure. Potem se le prihrumi ta častiljivi gospodek v cerkev; seveda potoma v cerkev in iz cerkve, če ga ima kdo kaj vprašati, se raztogoti nad njim, začne ga zmerjati in preklinjati da je groz. Kraljič, ali znaš Ti drugo cerkveno zapoved, da se more služba božja spodobno opraviti? ako Ti od oltarja ministranta ali koga drugega za tele, bik, buša in še z drugimi takimi imeni psuješ, ali je taka maša kaj vredna? Vsak otrok lahko sprevidi, da ne. Pojdimo sedaj dalje k drugemu. V nedeljo dne 14. t. m. se je peljal naš fajmošter na novo mašo v Višnico na Hrvaško, kjer so ga menda najboljše rabili; seveda brez njega bi ne mogli opraviti, doma pa je opustil večernice. Ne vemo ali je šel res zavoljo svoje Mice, kajti ko se je tje peljal, bili so na vso samo trije: on, njegova tašča in en drugi gospod, a nazaj je pripeljal proti večeru ponosno svojo Mico in sicer v asistenci, na eni strani je sedela lepa Mica, na drugi tašča a on kot mogotci kralj na sredi. Ni ga toraj na noben način mikalo tje nova maša, pač pa njegova debla Mica, ktera je tudi iz Brezovca po njihovem dogovoru tje priklesila. Kralj kaj še boš vendar vse počenjal — ? V terek popoldne ga že vidimo iti vsega zamišljenega po njegovi stari poti v Brezovec k svoji Mici, ktera je odšla en dan poprej. Ostal je tam do sobote. Ali se spodobiti za katoliškega duhovnika? Celi teden nima v farni cerkvi svete maše. Ljudje pridejo v cerkev ob določeni uri in žalostni odhajajo; nekteri godrnjajo, drugi preklinjajo in tako se delajo po tvoji krivdi Kralj, grehi, pa vse to zavoljo Tvoje Mice, ker po celi teden pri njej stoji.

a mi dolgo za kolonice jo ko gnoja da so Drugo bolj še kleri- ti za- faja je veliki seboj 15./7. mislil volver hovar umrla. daleč pridno či od drugi skoro je istola pa le e bil rana imel. anta- lirati a če oniku av. i po zad-

Ne to bo se zapisalo na Tvojo kosmato že nek- kaj pogubljeno dušo, če je še kje kazen božja na katero Ti malo veruješ. Farani se pa opo- mните, če imate namen za svoje rajnike kaj drugega storiti, bodi si kako mašo ali kaj dru- gega, niste rajši v sosedne župnije kjer se sv. maše, ktere oznanis za celi teden in si poter- je vedno po štiri dni v Brezovcu, mogoče je zavajata se svojo Mico, ?? No to so lepe maše, ktere našim rajnim kaj malo koristijo. Tebi ni za maše ni, ampak za denar, ktereга vedno rabiš za svoj grad in za svojo lepo Mico. Kajliž zdaj Te še pa nekaj vprašamo, kam si spravil tiste kamnate türstoke, ki so bili sedaj na cerkveni hiši, nisi njih odpeljal v svoj gradič, moreš dokazati da ne, ali se drva v župnijski hosti sekajo samo za farovž ali tudi za Tvojo Mico v Brezovec???? Še nekaj, mi od nekajnega rajnega konzuma si prodal kaj dobro, smo videli kako se je svojemu pogoru Reicherju na voz nalagal. Še mnogo stvari imamo da bi Ti njih našli pa za sedaj zaradi dosti, drugkrat pa bomo segnili še dalje nazaj v Tvojo vzorno življenje in popisali celo zgodovino od Tebe. Čakaj tiček enkrat boš se tudi Ti vjel v kletko iz ktere več ne nideš. Kiza, Tebi pa svetujemo ne hodi tako pogosto na Leskovec če ravno najrajši prideš ponoči, Kralj Ti poglej rajna s voje dekle katerim sicer ni dosti zame- ni, ker se družina navadno ravna po gospodarju. Mi se spodobi, da Tvoje dekle na štali spijo na se po cele noči z fanti zabavljajo, kar Ti lahko dokazemo, če si Ti tako slep da ne vidiš nič nečes videti. Siliš tudi vedno za zidanje novih štal, ker pa kakor se vidi Ti manjka denarja, obrni se do Perkovega Jožeka kteri navadno vsaki večer pri Troji deviški Bariki ni, bo gotovo tudi kaj pripomogel, saj je dosti takih uric vžival na Tvojih štalah. Dosti do- vidanja

Več faranov.

kratko sprejeti: 1.) Ogrizek pravi, da je od leta 1899 z občino mir imel, kaj pa poprej od leta 1895 do 99? Takrat so pa baje farani vino, meso in sadje „kradli“ in bili iz priznice in po časniki kot taki razglašeni ter sodniji tirani, dokler ni Ogrizek nekam zginil! Kaj ne, g. župnik? 2.) Kakor nikoli in nikjer tako tudi v Črešnicah ključarja cerkveno zemljo ne obdelujeta; to je neumnost; ampak le cerkveni vinograd, — farovško zemljo in take vinograde pa seveda župnik sam. Potem pa ta kolobocija, spet sam pravi, da je veliko zemlje v travo spremenil, ker ni delavcev dobiti; a ti pa se ponujajo, pa ne za roboto, in tudi za plačilo ne „sitnežem“, ki težake preganjajo kakor divjaki svoje sužnje! 3.) Ogrizek trdi, da je imel od škofije dne 5. julija 1907 (!) pravico les podirati in ga prodajati. Sam Bog ga naj razumi! Leta 1903 (!) pa je bila že uradna preiskava in ostra prepoved še nadalje prodajat. Ako je on res vsak krajcar za popravo dal, zakaj pa se je potem hotel od same jeze zgristi, za popravo pa je vedno beračil ali pa se je iz cerkvene kase vzel?!!! 4.) Naj si le župnik ob času deževja hlev poprejšnjega sosedu ogleda, ali še bolje na mokroto vleže, potem bo že čutil, in — naj veliko škodo popravi. 5.) Več ko sto let ni nobenemu duhovniku in faranu zid okrog cerkve napoti bil, le modri sebičnež je svojo posebno klobaso zahteval! Tedaj so stavitelji zida tako nespametni bili v primeri modrijana Franc Ogrizeka?! Povsod je zid okoli in okoli ali pa celo nič. Poprej je bil prehod skozi zid dva metra širok, sedaj pa deset metrov. Je-li Ogrizek tako debeli ali Črešničani, da se poprej procesija ni mogla razvijati?! Zadnjo svečano nedeljo so ptujci, tudi Dramljamci, Ogrizekovo iznajdbo, zopet občudovali! Ni čudo, da so Ogrizekove pridige v Dramljah sedaj tudi v „Domovini“ in „Narodnem Listu“ tako pogosto popisane.

Sv. Križ pri Mariboru! Gospod urednik, prosim Vas za malo prostora v našem listu. Naznaniti Vam hočem, kako so naši kimavci drugič častno pogoreli. Lani so bile prinase občinske volitve. Pomedli smo vse, kaj je bilo smetljivega, samo v dveh kotih je ostalo še nekaj smeti; ki pa pridejo prihodnjič na smetišče. Zanje je bilo to preveč; iztuhli so gospod župnik njih vodja nekaj, da bi jih rešili tega poraza. Kimavci z veseljem ubogajo in so rekurali. Že pred dvema mesecema je prišel rekurznajaz in je bil zavržen; ali župan noče razpisati volitev za župana; baje se mu je županski stolec k telesu prirastel, zato bodedo mi napredni kmetje priskrbeli zdravnika za operacijo, da bode mu stolec rešil od telesa. Gospod župnik, Vam pa nič ni pomagala Vaša agitacija, čeravno ste skoro vsakemu kmetu listek poslali katere odbornike naj voli. Na listek zapisati seveda niste pozabili v II. razredi ime Anton Kocbek (župnik). Nič Vam ni pomagalo čeravno ste obljubovali, da boste v slučaju izvolitve za občinskega šriberja brezplačno. Presmetani „pauri“, da ga nismo hoteli ubogati! Ali celo njegovi somišljeniki so rekli: fajmoštra pa ne nucamo poleg; so pač spoznali, koliko Vi radi zastonj storite. Tudi vi čveterica Jakec, Lipek, Cepek, Hanzek se enkrat spametujte in ne za jemljite več od župnika modrosti; dovolj ste se zdaj prepičali, da vsakokrat zagrabite prazno slamo ali pa žarečo tresko, da se opečete. Gospod župnik, spametujte se enkrat tudi Vi, in razlagajte na prižnici raje božje besedo, kakor pa preklinjate matere, katere so rodile ljudi ki znajo svobodno misliti, in se ne dajo dresirati kakor lovski psi. Pozivljamo Vas tudi da se ravnate po besedah sv. Pavla katere ste nam citirali raz prižnice: Vi ste tako rekoč delivci milosti božje. Ne bodite toraj delivci nemira in prepira. Kadar Vas bojo zopet nadlegovali kakšne skušnjave blagovolite vprašati Josefa Satlera, župnika Vaših lastnosti kako so ga pognali križanski kostrunčeki, ko je bil zasajal prepir med svojimi ovčicami. Poznate pesem: Proč, proč se mi pober', ti črni srakopar. Več kmetov.

Sv. Jakob v Slov. gor. Naznanjam Ti, pre-
dragi „Štajerc“, da se Rabuzekov agent „Ka-
punov Anža“ v „Slov. gospodarju“ zaradi zid-
njega dopisa, s katerim smo mu prišli do ži-
vega, na nek poseben način spravičuje. — Ta

široko-ustreznega napada v tem dopisu tudi Tebe, predragi „Štajerc“, seveda pa samo zato, da ne govoriš z njim tako lepo kakor nežne „jungferce“, da mu poveš resnico odkrito in brez svinkov. H. Kopitar, ali veš, kaj je list „Štajerc“ in kakšen pomen ima? List „Štajerc“ je prekorišten list nevednemu ljudstvu, kateri že ima lepo število naročnikov in ima nalogo, da zboljša bodočnost. H. Zapomni si to! Neumni čevljarček zagovarja v dopisu tudi svojega „komadanta“ namreč našega kaplana Rabuzeka. Ta podrepanik si misli, da je ljudstvo res tak neumno, in ne pozna značaja tega fanta. — Obnašanje tega kaplančeta bilo nam je že takrat znano, ko se je še po Škalah potepal. — Znano je, da agentom ni ravno dosti verjeti. Čevljar „Kapunov Anža“ njegovega mogočnega tudi hvali, da je svet za dobro stvar, a Jakobčani čé tega nismo opazili. Mogoče zato, da je ustanovil nepotrebno „izobraževalno“ društvo? To društvo je res presneto dobra stvar, ker prireja veselice in gledališke igre; kaj pa navadno sledi, je znana reč. H. Po društveni čapopisih se pa napadajo in blatijo vsega spoštovanja vredne osebe. Ros lepo društvo! Tukaj imamo tudi dokaz, kakor trdiš predragi „Štajerca“ tudi Ti, da na celem svetu ni lista, kateri bi na tak lažnjivi, hinavski, podli in surovi način pisal, kakor ravno klerikalne cunje. — Čevljar piše tudi, da vpoštuje vsakega duhovnika in kot veren kristijan si še želi na zadnjo uro duhovnika. Tudi mi si želimo na zadnjo uro namestnika božjega, a takšnega, kateri je res vreden, da to ime nosi. — Slabih in malovrednih duhovnikov pa ni nikdar ne bodemo spoštovali in takih tudi ne maramo. — O našem Rabuzeku še vemo tudi marsikatero „pikantno afero“, katerih pa danes, zaradi pomanjkanja prostora ne moremo objaviti. — Če bode potrebno, pa se bodemo prihodnjič zmenili. Dokler bode te z palicami po nas udrihali, toliko časa bijemo mi s polenami neustrašeno nazaj — H. Jaka, nučaj vendar pamet in poboljšaj se! Kadar bode Ti pa začela tista sitna muha po glavi brniti, pa idi na „vrh“ in začni napinjati Troje „ogluhene laje“ mogoče Ti pridejo na pomoč ljubljanski črni krokari in tisti zeleni nežni ptiči, kateri stanujejo navano v lužah, in stem prirediš Tvojim podrepanikom in čistim devičkam, fini tamburaški „koncert“. Mogoče postaneš potem boljše, da ne bodeš več vbogega organista po „žagredu“ pretepal. — Predragi „Štajerc“! Jaz vem, da Te že z mojim dopisom nadlegujem, pa nekaj bi še Ti vendar rad povedal. — Naš Rabuzek, bode moral namreč v kratkem „vandrati“; on se seveda tega dogodka se veseli, veselimo pa se mi zato bolj, ker vemo, da bode kakor si nam že tudi Ti predragi „Štajerc“ poročal, takšna muzika, da bode baje vse črez potoke skakalo. Rabuzek Ti naš, vstani pri nas, mi radi Te mamó, zato, v „Štajerca“ Te damo! —

Novice.

„Stajercu“ v državnem zboru. Dne 19. julija je imel ptujski poslanec Malik v državnem zboru večji govor, v katerem je razkrinkal tudi hujšanje prvakov ter nesramno gonjo proti „Stajercu“. Vmešaval se je celi čas brežiški palček dr. Benkovič, ki jih je zato tudi pravpošteno po jeziku dobil. Glede „Stajerca“ je govoril poslanec Malik približno tako-le:

Malik: Hujskanje prvaških advokatov in duhovnikov se mora enkrat končati. Velik del slovenskega prebivalstva zahteva nemških šol, nemških uradnikov in sodnikov.

Dr. Benkovič: To je laž! Tega sami ne verujete.

Malik: To kar Vi trdite, je laž! Interpelacija glede „Štajerca“, ki jo je vložil poslanec Benkovič, je obrekovanje in nezaslišano izzivanje prebivalstva!

Dr. Benkovič: To ni res, čitajte to interpelacijo.

Malik: Ali ste Vi dr. Benkovič?

Dr. Benkovič: Ja!

Malik: O to me zelo veseli. Z Vami
bodem imel še veliko opraviti. Ta interpelacija
pomeni nizko ovadustvo oblasti.

Dr. Benkovič: Pomirite se v Vaših izrazih.